

ſom om der var nogen Grund til den Udfættelſe, ſom dengang fandt Sted, og ſom om der mulig ogſaa kunde være Grund til at forkaſte Valget i dette Niebliſk. Det vil jeg imidlertid ikke foreſlaa. Men naar den ærede Ordſfører har ſagt, at Nogle have af de Truſler og den Evang, ſom blev lagt paa dem, ladet ſig forlede til at ſtemme anderledes, end de ellers vilde have gjort, er det efter min Formening et grovt Brud paa Valgloven. Det ſtaaer for mig ſom Noget, der burde, naar det oplyſes, medføre Forkaſtelse af Valget. Andre have undladt at ſtemme. — Jeg ſkal ikke negte, at jeg føler mig i en ikke ubetydelig Grad forlegen ved Afgjørelſen af dette Spørgſmaal; men da Forholdet i Stemmeantal er ſaa stort, ſom det er; og da hele Udvalget er enigt i at indſtille Valget til Godſkjendſelſe, ſkal jeg ogſaa ſtemme derfor. Jeg kan imidlertid ikke negte, at jeg føler Evang til at tage et Forbehold for Fremtiden, ifald der ſkulde komme flere Tilfælde af den Slags.

Alberti: Jeg har i ſin Tid med den ærede Formands Tilladelse oplæst Klagen her i Thinget, og den er derefter gaaet over i Rigsdagstidenden. Enhver vil jo der kunne efterſøge dens Indhold, og da ogſaa Forhørene ere tilgængelige, vil en Underſøgelse af Klagen og Forhørene ikke være nogen uoverkommelig Sag. Det er ogſaa derfor, at Betænkningen er affattet i Korthed, og jeg antager, at den ærede Ordſfører af ſamme Grund har udtalt ſig kort. Imidlertid foranlediger det Foredrag, ſom blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds (Nimeſtad), mig til nogle Bemærkninger. Jeg maa tilſtaa, at ligesom det ærede Medlem finder min Stilling uberettiget, ſaaledes finder jeg hans Stilling uberettiget, thi det forekommer mig, at han ikke kan forlange Mere, end at Flertallet indſtiller Valget til Godſkjendſelſe. Det er dog det allermeſte. — Det vil erindres, at der var to Hovedpartier, hvorom Klagen iſær dreiede ſig, og det var de Beſtræbelſer, ſom vare udgaaede fra to af de ſtørre Hovedgaarde i Valgkredſen for at faae den valgte Kandidats Valg ſat igjennem, i det ene Tilfælde fra Godſforvalteren paa Espe og i det andet fra Godſforvalteren paa Baſnæs. Nu er det ſaaledes, at diſſe to Partier af Klagen ere ved Forhørene beſtyrkede at være ſulbſtændig vigtige. Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at det Cirkulære, ſom var udsendt fra Baſnæs, hverken indeholdt Løfter, Truſler eller Lignende. Det er heller ikke ſagt i Klagen, at det indeholdt Løfter eller Truſler. Ved „Lignende“ kan forſtaas forſkjellige Ting. Det kunde alſaa ikke forlanges opryſt, at det ſkulde have været betragtet ſom Truſler eller Løfter. Den ærede Taler fortolkede dette Cirkulære med en, man kan gjerne ſige, landlig politiſk Uſtylbighed, ſom jeg virkelig ikke tror er kjendt i Skjelſkørkredſen. Derſom den ærede Taler havde underſøgt alle de Valgkampe,

ſom havde fundet Sted i Skjelſkø, ligesom den første Valgdag, baade med Mund og Næver o. f. v., vilde han finde, at der ikke var ſaa ganſke roligt i Kredſen. Men det har netop viiſt ſig ved Forhørene, at man fra Baſnæs har abſtrakt ſine Beſtræbelſer meget vidt, i ſtor Omkreds. Der er til Forhørsprotokollen fremlagt en Fortegnelse over det Antal Mænd eller Vælgere, til hvem Godſforvalteren paa Baſnæs har udsendt ſit Cirkulære, og om jeg ikke har taget feil, udgjør det et Antal af mellem 80 og 90 Vælgere. Det er dog meget betydeligt. Om nu den ærede Taler er i Beſiddelſe af en ſaadan Indſigt her i Kjøbenhavn, at han kan vide, at det kun har bevirket, at 3 Stemmer ere blevene tabte for Feldthufen, det veed jeg ikke. Jeg vilde prijse og berømme ham ſom en ſkarpſindig Mand, hvis det viiſt ſig at være Tilfældet. Men der er en anden Fortolker optraadt under Forhørene. Han kjender maaffe bedre Betydningen af Cirkulæret fra Baſnæs Godſ. Det er Mølleren paa Baſnæs, og han træder frem ſom den, der har udtalt, at det ikke var ſaa lige at gaa mod dette Cirkulære. Der er en Forklaring af en Mand, med hvem han har havt en Samtale, ſom tyder paa, at ikke Alle have anſet det for ſaa lige en Ting, at være ligegyldig mod det Baſnæsſke Cirkulære. Der er den Forſkjel mellem de to Godſer, at paa Baſnæs angives det at være Godſeieren perſonlig, ſom har paaſtalt Godſforvalteren at bevæge Folk til at tage ſig af Grev Holſtein paa Valgdagen, men paa Espe er det Godſforvalteren. Han ſiger, at Herſkabet ikke har blandet ſig i den Ting. Alt dette vide godt de Godſundergivne, der er ſlet ingen uvidende om det, og derefter har Cirkulæret mere eller mindre Betydning. Jeg beklager, at den ærede Taler er ſaa lokal uſjendt i Skjelſkørkredſen, at han endnu ſiger, at de 3 Husmænd, ſom bleve udjagne af deres Boliger paa Baſnæs Godſ, ikke vedkom Udvalget. Det kan gjerne være, at Godſeieren og Godſforvalteren ſige, at de ikke ere udjagne paa Grund af Valget, men Andre ſige det Modſatte, og der er Syn for Sagn, det kan den ærede Taler læſe ſig til baade i Skjelſkø Avis, Slagſepoſten og Corp. Amtstidende, at diſſe 3 Mænd offentlig faae privat Underſtøttelſe ſom dem, der ere opſagte og jagne fra Hus og Hjem af politiſke Grunde. Jeg giver mere for det Faktum end for den ærede Talers Formening her i Kjøbenhavn. At der nu ikke ſkulde have fundet Tryk Sted, det veed jeg ikke, hvoraf man kan ſlutte; naar 87 Vælgere blive paavirkede fra et og ſamme Herſkab, ſaa er det dog et Tryk. Et andet Spørgſmaal er, hvilken Virkning dette Tryk har haft, men den Virkning kunne vi ikke opſpore. Vi kunne kun ſlutte os til, at der maa være en Marſagsforbindelſe, ellers havde Herſkabet ikke udfat ſig for det ube Omdømme, ſom følger paa en ſaadan Handling, i alt Fald naar den ikke lykkes. Der er nu et tredje Moment, ſom er